אוצר מדרשים — זמן הגאולה

(סיפור זה אודות המשיח נמצא בכתב יד שהדפיס יעלינעק בספרו 'בית המדרש', ונראה שהוא משיח השקר גישגרוש אשר העריצו חסדאי קרשקש, כמו שמספר המומר יהושע לורקי באחד מחיבוריו. ואפשר שהיה ר' משה בוטריל שהראה את עצמו בתור נביא ובעל מופת – עיין: מאנאטסשריפט שנה כ"ח צד 80.)

ויהי בשנת חמשת אלפים ומאה וחמשים ושלש לבריאת עולם (אלף שלש מאות תשעים ושלש), ויהי בשנת אלף ושלש מאות וחמש ועשרים לחרבן בית המקדש שיבנה במהרה בימינו בחדש כסלו בהיותנו בקורפו, הגיעו אלינו כתבים ששלח ר' חסדאי קרשקש מטוניס לאמר: דעו לכם כי הענין הוא אמת (אודות האיש משה שאמר שהוא משיח) והקהל הקדוש, קהל בורגיש, שהיא בספרד כתבו כתבים כי הוא אמת, כי העידו עליו כי ממשה ועד משה לא קם כמשה, ובא אליו אליהו הנביא ז"ל ומשח אותו בשמן המשחה ואמר לו: "תבשר לישראל כי בניסן יהיו לכם אותות ומופתים גדולים."

ומלך ספרד שלח אחריו השר שלו, ואמר שיתן לו אות, אמר לו שילך לביתו וימצא בנו מת, הלך לביתו ומצא בנו מת כמו שאמר לו הנביא, חזר ואמר לו: "המוות והחיים מהשמים." אמר לו שיחזור עוד לביתו וימצא בנו האחר מת וכן היה, אמר לו שיחזור עוד לביתו וימצא שמתה אשתו וכן היה, חזר אליו עוד אמר לו כשילך לביתו ימות גם בעצמו וכן היה. והמלך היה מדבר עם הנביא והנה כסהו הענן והיו שומעין המלך שהיה מדבר עמו תוך הענן ועשה אותות ומופתים גדולים בעיניהם, והעידו עליו כי ממשה עד משה לא קם כמשה.

אחר כך אמר לו המלך: "אם הוא אמת כי אתה נביא אני רוצה לשרוף אותך באש." וכן עשה. מיד צוה ועשו כבשן אש והסיקוהו ג' ימים וג' לילות והשליכוהו בתוך כבשן האש ויצא ממנו שמח וטוב לב. באותה שעה ראו כלם ויאמינו בה' ובמשה עבדו ונביאו, והוא היה בן חמש ועשרים שנה, ומתחלה לא היה יודע לשון הקדש בצחות, ועתה שלמדו אליהו הנביא ז"ל יודע לדבר לשון הקדש, והוא ענו ושפל רוח צדיק וישר שלם במדותיו חכם ועשיר גיבור וחסיד בכל מעשיו נקי כפים ובר לבב בן טובים זרע אנשים ראוי והגון לשכון עליו רוח ה'.

עד כאן העתקנו מן הכתב שבא אלינו מטוניס. ופתאום יבוא אל היכלו האדון ככתוב 'אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד'. עוד שמענו כי אמר הנביא שיראה אות ומופת בירושלם מאת השם יתברך. עוד שמענו כי בת קול יוצאה מבית המקדש ואומרת צאו מביתי ויבואו בני, ונפל פחד גדול על הישמעאלים, ומתוכם קם אחד וירד בבור שהיה שם ואמר שראה שלשה זקנים מעוטפים לבנים ונפל על פניו, והם אמרו: "עמוד עצמך." ויעמוד, וישאל: "מי ומי אתם?" ענו ואמרו: "מבני ישראל אנחנו ועתה לך ואמרת לישמעאלים שיניחו המקום כי הגיע קצם וזמנם."

והשיב להם: "ואם לא יאמינו לי מה אומר אליהם?" אמרו לו: "אמור להם כי אברהם העברי ומשה בן עמרם ואליהו הנביא אמרו לך כך."

ויעל הישמעאלי מן הבור ההוא ויספר הדברים האלה לחבירו, ונפל פחד גדול עליהם ואומרין כי ננעלו דלתות בית המקדש ועדיין לא נפתחו. עוד שמענו כי אמר משה הנביא... אליהו הנביא ז"ל שביום ראש חדש ניסן ידעו ישראל מתי יבוא, וישישו וישמחו כולם שמחת עולם.

עוד שמענו כי ערל אחד אמר למלך צרפת דע כי היהודים כבר קבלו כל הצרות שבאו עליהם ומעתה לא יבוא עליהם רעה, ועוד כי מיום ראשון של... הבא בשבת תרום מעלתם וישובו אל מקומם, והמלך שם אותו בבית הסוהר עד אותו הזמן, והשם יקיים דבריו ודברי כל מליץ טוב על ישראל בעגלא ובזמן קריב ונאמר אמן.

ועוד שמענו כי החכמים שהיו בעיר שהנביא שם אמרו כי רוצים לדון אותו והיו אומרים לו כי בן מות הוא, עד שהביאו אותו בבית ואמרו לו: "תן לנו מופת ואם אין דע כי מות תמות."

אמר להם: "אם לא יתנו לי מן השמים מה אתן לכם?"

אז רצו לפסוק עליו מיתה ואביו ואמו היו בוכים מחוץ, ענה הנביא ואמר לדיינים: "תנו לי זמן ואשיב לכם ותהיו דנין אותו בבית הכנסת."

הלך ונכנס בהיכל והתפלל, והיו הדיינים מחוץ ושומעין קול המלאך שהיה מדבר עמו ולא היו מבינים דברי המלאך לבד קול הומיה. אז יצא אליהם וראו והנה קרן עור פניו ונשא שתי ידיו וכסה פניו, ובידו הימנית כתוב שם המפורש ובידו השמאלית כמראה הקשת בתוך הענן, ועל ראשו אופן כמראה הקשת.

מיד נפלו הדיינים על פניהם ואמרו: "ה' הוא האלהים ה' הוא האלהים."

אחר כך אמרו: "אין זה אות, אלא תן אות אחר."

מיד יצאה פס ידא מן השמים וכתבה במשקוף ההיכל: 'ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה'. והיו אותיות מזה הפסוק מבהיקות ומאירות ככוכבים על זה הענין מאד, עד שנשאו ונתנו בדבר וצירפו האותיות המבהיקות ועלו נוטריקון שלהם שנבר"ש והוא שם העיר שהנביא שם, אז הניחו אותו לשלום.